

פרשת צו

הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר (ו, ב)

ה'קרית ספר' (פ"ד מהל' מעה"ק) כתב, דאפשר להקריב קרבנות המקדש עד צאת הכוכבים, וגם בביה"ש יכול להקריב את הקרבנות במקדש, ולדעתו בין השמשות הוא ודאי יום, אלא שהוא ספק אם שייך ליום שעבר או ליום הבא, ואולי חלקו שייך ליום זה וחלקו ליום הבא. והוא דבר מחדש בגדר ביה"ש.

יש להקשות לדברי הק"ס, שהיות שכל רגע בזמן של בין השמשות הוא ספק יום שעבר ספק יום דלהבא, א"כ האיך אפשר לשחוט ולזרוק הדם של הקרבנות בזמן ביה"ש, שאף שביה"ש הוא ודאי יום, מדוע לא נחוש דילמא עשה את השחיטה ביום שעבר והזריקה ביום הבא, והתורה אומרת (לקמן יט, ו) ביום זבחכם, שצריך שתהא שחיטת הקרבן וזריקת דמו ביום אחד, כמו שכתב הרמב"ם (מעשה הקרבנות פ"ד ה"א), וצע"ג בזה.

ושמעתי מבני רבי עקיבא שיש לומר כאן ספק ספיקא, שמא השחיטה אף היא נעשתה ביום של מחר, ואף אם נאמר שנעשתה היום, שמא גם הזריקה נעשתה היום, ע"כ. אלא שיש לדון בזה מחמת שדבר זה נחשב אולי ספק ספיקא משם אחד, דסוף סוף יש ספק ספיקא אם נעשו ביום אחד, ועוד שהוא בתרי גופי, ואכמ"ל.